

Poniedziałek 12 Czerwca
męczenników II wojny św.

17:00 + Anna Plinska w 1 r. śm.

18:00 + Ewa Eggert w r. śm.

Wtorek 13 Czerwca
św. Antoniego

17:00 + Regina Dettlaff w 5 r. śm.

18:00 - w pewnej intencji

18:00 + Irena, Franciszek i Zbigniew Bystram

18:30 - w intencji wiadomej Panu Bogu

Środa 14 Czerwca
bl. Michała Kozala

17:00 + Klara i Ksawery Hincke

18:00 + Ceynowa: Paweł, Jan, Franciszek, Józef i Małgorzata

18:30 - w intencji wiadomej Panu Bogu

Czwartek 15 Czerwca

08:45 + dusze w czyśćcu cierpiące

17:00 + Biega: Genowefa z ok. ur. i Stefan

18:00 + Jeka: Adam i Marta

Piątek 16 Czerwca

Serca Bożego

06:30 + Brygida Mach

17:00 + Kazimiera Konkel w 1 r. śm.

18:00 - Dzięczynna z okazji 1 r. ślubu Klaudii i Michała

18:30 + Józef Lessnau

Sobota 17 Czerwca

Niepokalanego Serca Maryi

15:30 - Złote Gody Wojciecha i Genowefy Styn

17:00 - O Boże błogosławieństwo dla Łukasza z ok 40 urodzin

18:00 - O Boże błogosławieństwo w rodzinie Necel i o łaskę zdrowia

XI zwykła Niedziela

18 Czerwca

08:00 + Stefan Mudlaff i Hubert Jutrowski

10:30 - Dzięczynna za otrzymane łaski z prośbą o dalsze

16:00 + Hincke: Gertruda i Brunon, Małgorzata Pokrywka z ok. ur.

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIĘRDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHLAPOWO.PL
Numer parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

X Niedziela Zwykła – 11 czerwca 2023 r.

1. Trwa Oktawa Bożego Ciała. W dalszym ciągu zapraszamy na na-bożeństwa czerwcowe codziennie o godz. 17:30 w połączeniu z procesją eucharystyczną aż do piątku, w kolejne niedziele po Mszy św. o 16.00.

2. Ponadto w tym tygodniu w poniedziałek przypada wspomnienie błogosławionych męczenników II wojny światowej, we wtorek obchodzimy wspomnienie św. Antoniego – patronalne święto parafii w Kuźnicy, w środę bł. Michała Kozala, w piątek Uroczystość NSPJ. Nie obowiązuje w tym dniu wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych, a w sobotę wspomnienie Niepokalanego Serca NMP. Obchodzącym w tym tygodniu swoje imieniny, urodziny i rocznice składamy najserdeczniejsze życzenia i powierzamy opiece ich Świętych Patronów.

3. W czwartek po procesji poświęcenie wianków.

4. Przy wyjściu można nabyć nowy numer „Gościa Niedzielnego” i biuletyn parafialny.

5. Bóg zapłać za ofiary złożone na utrzymanie parafii i cele budowlane i te składane do puszek na jego sprzętanie.

6. Dziękujemy przedstawicielom naszej parafii, którzy podjęli się trudu pielgrzymki do sanktuarium maryjno-pasyjnego w Wejherowie i wszystkim za zaangażowanie w Uroczystość Bożego Ciała.

7. Pożegnaliśmy w tygodniu Andrzeja Czap z ul. Władysławowskiej.

Życzymy wszystkim radosnego i owocnego przeżywania Dnia Pańskiego. Przyjmijmy Boże błogosławieństwo.

Ks. Proboszcz Sławomir Skoblik

Poświęcenie się Niepokalanemu Sercu Maryi

Bóg, nie zgadzając się na śmierć człowieka, zawierzył go Maryi. Chrystus z krzyża oddał człowieka swojej Matce. Oddanie się Maryi, zawierzenie się Niepokalanemu Jej Sercu, to przedłużanie tajemniczego oddania się Boga człowiekowi. Ostatni zastępcy Chrystusa w odpowiedzi na uznane fatimskie objawienia poświęcali Kościół i ludzkość Niepokalanemu Sercu Maryi: Pius XII (31 X 1942), Paweł VI (7 VII 1952, 21 XI 1964). Kilkakrotnie uczynił to Jan Paweł II (13 V 1982, 25 III 1984, 13 V 1991), który dodatkowo 8 X w Roku Jubileuszowym 2000 dokonał aktu zawierzenia Matce Bożej Kościoła i świata Trzeciego Tysiąclecia. Do tych tekstów warto i należy wracać. Rodzą one pytanie: Jakie ma to znaczenie dla nas, dla mnie?

Wydaje się, że słowo “poświęcenie”, zwłaszcza współcześnie, wywołuje drżenie serca, budzi opór, niechęć, zamknięcie... Podziwiamy poświęcenie innych w różnorodnych posługach. Czasem takiego poświęcenia oczekujemy. Wyrazem tego są słowa pretensji zamykającego się serca: Nie musisz się tak poświęcać; obejdę się bez twojej łaski, gdy się ono nie spełnia. Często nasłuchujące serce może rozpoznać wciąż nierozstrzygniętą walkę między pragnieniem wolności i zależności. Tymczasem sami poświęceni, potrzebujemy oddania się innym w miłości. Poświęcenie wobec drugiego człowieka, najpierw tego obok nas, burzy, przekracza bariery i je otwiera. Tym bardziej oddanie się Sercu Maryi czyni w nas wielkie rzeczy... Jezus poświęca siebie samego

Fundamentalnym poświęceniem, które tworzy chrześcijanina, jest sakrament Chrztu. Poprzez tę konsekrację człowiek, namaszczony mocą Ducha Świętego, staje się dzieckiem Boga. Tylko Bóg Trój jedyny godzien jest przyjąć “poświęcenie”. Bo tylko On umożliwił człowiekowi udział w swej świętości: Świętość Boga samego objawiła się w odkupieniu człowieka – świata – całej ludzkości – narodów: w odkupieniu przez Ofiarę Krzyża. Chrystus nieustannie udziela nam owoców swej miłości, bo ochoczym sercem zanurzył się w nasze zbawienie: Za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie (J 17,19). Mocą Odkupienia świat i człowiek jest poświęcony. Jest oddany Temu, który jest Nieskończoną świętością. Jest oddany i zawierzony samej Miłości miłosiernej, co wyśpiewywało już rozradowane w Duchu Serce Maryi: Święte jest Jego imię, Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie. Wyraz wiary w potęgę miłości zbawczej

W Jezusowe poświęcenie zakorzenione jest życie tych, którzy przyjmą naukę apostołów i uwierzą w Niego. Ufamy, że należymy do tego korowodu wierzących. Nawet jeśli wciąż nie dorastamy, to nasze serca musi głęboko poruszać i wzywać rzeczywistość, że ja także zostałem oddany Temu, który pragnie najwyższego dobra dla świata. Pomimo to, że jesteśmy na różny sposób świadkami olbrzymich cierpień ludzkości na miarę apokaliptyczną. Choć doświadczamy różnorodnej obecności działania szatana i jego skutków, to wierzymy, że poza Bogiem nie ma dla nas dobra (Ps 16). Uczestniczymy w poświęceniu Niepokalanego Serca Maryi, gdy czynimy staranie, by te cierpienia świata zasłyszane i z najbliższego otoczenia ogarnąć własnym, słabym ludzkim sercem. Im bardziej bezradni jesteśmy wobec nich, stajemy z tym większą wiarą w odkupienie świata, w tę miłość zbawczą, która jest zawsze większa, zawsze potężniejsza od wszelkiego zła (Jan Paweł II, 1982). Poświęcenie jest odpowiedzią na miłosierdzie Boga, przyzwoleniem serca na nie. Akt oddania, poświęcenia, zawierzenia jest wyrazem miłości, którą należy ponawiać. Mogę się poświęcić, jestem zdolny by zawierzyć całym sobą, bo Jezus to już uczynił. By jednak zbliżyć się do Nieskończenia Świętego, uciekamy się do Serca Niepokalanej. Przyjęcie miłości Serca Maryi

Kiedy Chrystus powiedział na krzyżu: “Niewiasto, oto syn twój” (J 19,26) – w nowy sposób otworzył Serce swej Matki. Niepokalane Serce (Jan Paweł II, 1982). Miłość Ukrzyżowanego otwiera serca na nowo, nieustannie, nieprzerwanie, bezgranicznie, bez miary... Jakie słowo Jezusa na nowo rozszerza moje serce? Maryi objawił nowy wymiar miłości i nowy zasięg miłości, do którego została wezwana w Duchu Świętym mocą ofiary Krzyża. A jaki nowy wymiar i zasięg miłości Jezus zarysowuje przede mną?

Akty oddania te większe i te codzienne, bardzo osobiste i ukryte, są poddaniem się Bogu, uznaniem Jego pierwszeństwa przed wszystkim. Te zawierzenia przerywają programowe sieci wykreślenia Boga ze świata ludzkiej myśli. Ograniczają, hamują i nawet wstrzymują odrzucenie Boga przez człowieka. Pozwalamy Maryi, by nas przemieniała, i jak Ona Bogu oddajemy ster życia. Nie zwalniamy się przez to z odpowiedzialności, ale z racji

odpowiedzialności za siebie i innych ufamy, gdyż Moc Odkupienia przerasta nieskończenie całą skalę zła, jakie jest w człowieku i w świecie. Serce Matki jest tego świadome, jak żadne inne serce w całym wszechświecie: widzialnym i niewidzialnym (Jan Paweł II, 1982).

Tak wiele znamy ludzkich tragedii, sami znamy smak różnych dramatów, bied. I im bardziej ścisła się serce odczuciem grzechu świata, to samo ludzkie serce rozszerza się nadzieją płynącą z ufego oddania: Zawierzamy Ci, o Matko, świat, wszystkich ludzi i wszystkie narody, zawierzamy Ci także samo poświęcenie świata, składając je w Twoim macierzyńskim Sercu. O, Niepokalane Serce! Pomóż nam odeprzeć groźbę zła, które tak łatwo zakorzenia się w sercach ludzi współczesnych, a którego nieobliczalne skutki ciążyą już dziś nad naszym życiem i zdają się zamykać drogi ku przyszłości! Pomagaj nam zwyciężać mocą Ducha Świętego wszelki grzech: grzech człowieka i “grzech świata”, grzech w każdej postaci. (...) Niech w Twoim Niepokalanym Sercu ukaże się wszystkim światło Nadziei! (Jan Paweł II, 1984).

Wszyscy oddani Ojcu

Każdy akt poświęcenia siebie, innych, świata jest wyznaniem wiary, że Bóg jest miłością, i odnowieniem tej wiary. Poświęcenie się Niepokalanemu Sercu Maryi poucza, że zostałem oddany Ojcu Przedwiecznemu w przebitym Sercu Odkupiciela. Matka Odkupiciela wzywa nas, zaprasza i pomaga nam zjednoczyć się z tym poświęceniem i oddaniem świata. I przybliży nas do przebitego Serca Chrystusa. Chcemy, by była nam Przewodniczką, gdyż poświęcić się Maryi – to znaczy przyjąć Jej pomoc. Przymierze dwóch Serc

Chcemy być bliżej otwartego Serca Jezusa, bliżej przymierza dwóch Serc... Przymierza, w którym Chrystus oddał swojej Matce człowieka. Dlatego człowiek przychodzi, aby z Nią jako matką obcować. Otwiera przed Nią swe serce i mówi Jej o wszystkim: włącza Maryję we wszystkie osobiste sprawy bliskich i nieznanych, narodu, świata. Poświęcenie to bowiem poszerza serce, które zaczyna pełniej ufać i częściej obcuje z Tym, komu zostało poświęcone. Dzięki temu, wbrew bolesnym doświadczeniom niezrozumienia i bezradności, może tworzyć zbawcze więzi z ludźmi.

Gdy poświęcamy się Maryi, to oddajemy się Bogu, który daje życie. Pogłębiając swoje zawierzenie, przedłużamy moc zbawczego maryjnego fiat i Jezusowego: wykonało się. I wtedy tajemniczo dokonuje się w naszym sercu – przymierze dwóch Serc.

Powrót do Krzyża – Źródła Odkupienia

Poświęcić świat Niepokalanemu Sercu Maryi – to znaczy przybliżyć się, za pośrednictwem Matki, do samego Źródła życia, które wytrysło na Golgocie. Nie może nas nie wstrząsać, i nie pobudzać do nawrócenia, że to Źródło wciąż tętni odkupieniem i łaską. Wciąż się w Nim dokonuje zadośćuczynienie za grzechy świata. A Maryja w odpowiedzi na nasze zawierzenie sprawi, że choć trochę pojmimy wezwanie do współuczestniczenia w wynagradzaniu.

Poświęcić świat Sercu Maryi, Niepokalanemu Sercu Matki – to znaczy wrócić pod Krzyż Syna. Nie możemy uciekać od krzyża, choćby eliminowano ten znak z życia publicznego w imię tak zwanej tolerancji czy bezstresowego wychowania, wzorem zachodnich państw europejskich. To znak naszego zbawienia i w nim się rozpoznajemy. Im bliżej Ukrzyżowanego, tym bardziej na nowo otwierają się nasze serca i widzą jaśniej niepojętą tajemnicę, że w przebitym Sercu Zbawiciela jest Źródło Odkupienia świata. Tryumf dwóch miłujących Serc

W niejednym polskim domu odnaleźć można charakterystyczne obrazy Najświętszego Serca Jezusa i Niepokalanego Serca Maryi. Symbolizują one dotyk przepływu zwycięskiej łaski, łaski pokoleniowej, która jest udziałem szczególnie rodzin oddanych Najświętszemu Sercu Jezusa przez poświęcenie się Sercu Maryi. O owoce tej łaski modlił się z Kościołem papież Pius XII: Obecnie poświęcamy siebie na zawsze, o Matko nas wszystkich i Królowo świata, Twemu Niepokalanemu Sercu, by Twa miłość i opieka mogły przyspieszyć tryumf Królestwa Bożego, a wszystkie narody, żyjąc w pokoju ze sobą i z Bogiem, mogły nazywać Cię Błogosławioną i śpiewać z Tobą, od krańca do krańca ziemi, wieczny Magnificat uwielbienia, miłości i wdzięczności Sercu Jezusowemu, w którym jedynym możemy znaleźć Prawdę, Życie i Pokój (31 X 1942).